

Czwartek, 21 października 2021 r.

P9_TA(2021)0436

Strategia UE na rzecz ograniczenia emisji metanu**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 października 2021 r. w sprawie strategii UE na rzecz ograniczenia emisji metanu (2021/2006(INI))**

(2022/C 184/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 192 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając Konferencji porozumienie przyjęte na 21. Konferencji Stron (COP 21) Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w Sprawie Zmian Klimatu (UNFCCC) w Paryżu w dniu 12 grudnia 2015 r. (porozumienie paryskie),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z 30 czerwca 2021 r. ustanawiające ramy na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 401/2009 i rozporządzenie (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 maja 2020 r. zatytułowany „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030: przywracanie przyrody do naszego życia” (COM(2020)0380),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 maja 2020 r. „Strategia »od pola do stołu« na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego” (COM(2020)0381),
- uwzględniając komunikat Komisji z 14 października 2020 r. dotyczący strategii UE na rzecz ograniczenia emisji metanu (COM(2020)0663),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie alarmującej sytuacji klimatycznej i środowiskowej ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 stycznia 2020 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 lutego 2021 r. w sprawie nowego planu działania dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 marca 2021 r. w sprawie wdrażania dyrektyw w sprawie jakości powietrza: dyrektywa 2004/107/WE i dyrektywa 2008/50/WE ⁽⁶⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Międzynarodowej Agencji Energetycznej z października 2018 r. pt. „The Future of Petrochemicals: Towards More Sustainable Plastics and Fertilizers” [Przyszłość produktów petrochemicznych: w kierunku bardziej zrównoważonego przemysłu chemicznego].
- uwzględniając sprawozdanie Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska z dnia 26 listopada 2019 r. w sprawie rozbieżności między potrzebami a perspektywami w zakresie redukcji emisji oraz jego pierwsze sprawozdanie podsumowujące w sprawie produkcji paliw kopalnych z 20 listopada 2019 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. C 232 z 16.6.2021, s. 28.⁽⁴⁾ Dz.U. C 270 z 7.7.2021, s. 2.⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0040.⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0107.

Czwartek, 21 października 2021 r.

- uwzględniając sprawozdanie Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska z dnia 6 maja 2021 r. pt. „Global Methane Assessment: Benefits and Costs of Mitigating Methane Emissions” [Globalna ocena metanu: korzyści i koszty ograniczania emisji metanu],
 - uwzględniając sprawozdanie Międzynarodowej Agencji Energetycznej z dnia 18 maja 2021 r. pt. „Net Zero by 2050: A Roadmap for the Global Energy Sector” [Zeroemisyjność netto do 2050 r.: plan działania dla globalnego sektora energetycznego],
 - uwzględniając sprawozdanie Europejskiej Agencji Środowiska z dnia 23 listopada 2020 r. pt. „Air quality in Europe – 2020 report” [Jakość powietrza w Europie – 2020],
 - uwzględniając sprawozdanie Międzyrządowej Platformy Naukowo-Politycznej ds. Różnorodności Biologicznej i Funkcjonowania Ekosystemów (IPBES) z 2019 r. na temat globalnej oceny różnorodności biologicznej i funkcjonowania ekosystemów oraz sprawozdanie z warsztatów na temat różnorodności biologicznej i pandemii z 2020 r.,
 - uwzględniając opinię naukową z marca 2020 r. wydaną przez Grupę Głównych Doradców Naukowych Komisji zatytułowaną „Towards a Sustainable Food System: Moving from food as a commodity to food as more of a common good” [W kierunku zrównoważonego systemu żywnościowego. Przejście od żywności jako towaru do żywności jako dobra wspólnego],
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając opinie przedstawione przez Komisję Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A9-0277/2021),
- A. mając na uwadze, że metan jest silnym gazem cieplarnianym – na przestrzeni 20 lat wykazuje siłę ponad 80 razy większą od dwutlenku węgla (CO₂) – co czyni go drugim najistotniejszym gazem cieplarnianym, a także prekursorem powstawania szkodliwego ozonu troposferycznego (O₃) odpowiadającym za około jedną czwartą obserwowanych obecnie skutków globalnego ocieplenia (7); mając na uwadze, że metan odpowiada za 10 % wszystkich emisji gazów cieplarnianych w UE; mając na uwadze, że plany oparte na sprawozdaniu specjalnym Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) w sprawie ograniczenia wzrostu temperatury do 1,5 °C, szóstym sprawozdaniu oceniającym IPCC oraz globalnej ocenie emisji metanu (Global Methane Assessment) opublikowanej w 2021 r. przez Program Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP), które ograniczają globalne ocieplenie do 1,5 °C bez przekraczania lub z ograniczonym przekroczeniem ustalonych poziomów, wiążą się z głęboką redukcją emisji metanu; mając na uwadze, że według UNEP zmniejszenie spowodowanych działalnością człowieka emisji metanu o 45 % pozwoli uniknąć globalnego ocieplenia o prawie 0,3 °C do lat 40. XXI wieku i uzupełni wszystkie długoterminowe działania na rzecz łagodzenia zmiany klimatu;
- B. mając na uwadze, że w sprawozdaniu zatytułowanym „Net Zero by 2050: A Roadmap for the Global Energy Sector” [Zeroemisyjność netto do 2050 r.: plan działania dla światowego sektora energii] Międzynarodowa Agencja Energetyczna wskazuje, że w scenariuszu zerowych emisji netto emisje metanu z paliw kopalnych powinny zostać zredukowane między 2020 a 2030 r. o 75 %;
- C. mając na uwadze, że wiele z najbardziej opłacalnych oszczędności emisji metanu można by poczynić w sektorze energetycznym; mając na uwadze, że zgodnie ze oceną emisji metanu UNEP mogą one zostać zredukowane o 45 % do końca obecnej dekady, a szybkie i znaczne ograniczenie emisji metanu jest możliwe przy użyciu istniejących technologii i bardzo niskim kosztem; mając na uwadze, że w Methane Tracker Międzynarodowa Agencja Energetyczna oszacowała, że około 40 % emisji metanu związanych z energetyką można by zmniejszyć bez kosztów netto, głównie zaradzając wyciekiem metanu i zaprzestając uwalniania go do atmosfery w sektorze paliw kopalnych;
- D. mając na uwadze, że Dyrekcja Generalna ds. Analiz Parlamentarnych odnotowała fakt, że emisje metanu pochodzą z wielu sektorów, takich jak rolnictwo, przetwarzanie odpadów i energetyka, oraz że w atmosferze metan łatwo łączy się z innymi gazami, co utrudnia pomiar i raportowanie; mając na uwadze, że dane dotyczące emisji metanu są zwykle

(7) Myhre, G., Shindell, D., Bréon, F.-M., Collins, W., Fuglestedt, J., Huang, J., Koch, D., Lamarque, J.-F., Lee, D., Mendoza, B., Nakajima, T., Robock, A., Stephens, G., Takemura, T., Zhang, H., „Anthropogenic and Natural Radiative Forcing”, Climate Change 2013: The Physical Science Basis, Contribution of Working Group I to the Fifth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change [Podstawa naukowa. Wkład I grupy roboczej w piąte sprawozdanie oceniające Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu], rozdział 8, Cambridge University Press, Cambridge, Zjednoczone Królestwo i Nowy Jork, Nowy Jork, Stany Zjednoczone, 2013, s. 714.

Czwartek, 21 października 2021 r.

zdecydowania mniej pewne niż w przypadku emisji CO₂, jeżeli pominąć emisje z lasów i inne emisje związane z użytkowaniem gruntów; mając na uwadze, że zgodnie z niedawnymi badaniami globalne antropogeniczne emisje metanu ze spalania paliw kopalnych są niedoszacowane o około 25–40 %⁽⁸⁾;

- E. mając na uwadze, że żadna polityka w UE nie ustanawia konkretnie środków w celu redukcji emisji metanu w sposób międzysektorowy;
- F. mając na uwadze, że metan jest prekursorem powstawania szkodliwego ozonu troposferycznego (O₃) oraz przyczynia się do zanieczyszczenia powietrza; mając na uwadze, że zanieczyszczenie powietrza stanowi największe środowiskowe zagrożenie dla zdrowia w Europie⁽⁹⁾, a ozon troposferyczny przyczynia się do niemal 20 tys. przedwczesnych zgonów rocznie⁽¹⁰⁾; mając na uwadze, że przeciwdziałanie emisjom metanu jest zatem nie tylko priorytetem w zakresie środowiska i klimatu, lecz jest również niezbędne do ochrony zdrowia obywateli UE;
- G. mając na uwadze, że zwiększenie emisji metanu wywiera wpływ na różnorodność biologiczną, a nawet na bezpieczeństwo żywności; mając na uwadze, że redukcja emisji metanu może przynosić wiele korzyści oprócz efektu chłodzenia, w tym większe plony i bezpieczeństwo żywności;
- H. mając na uwadze, że istnieją już unijne przepisy, które pomagają w dostarczaniu informacji na temat emisji metanu, w tym rozporządzenie (WE) nr 166/2006 w sprawie Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń⁽¹¹⁾ oraz dyrektywa 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych⁽¹²⁾, lecz wciąż nie ma w UE polityki ukierunkowanej konkretnie na ograniczenie emisji metanu;
- I. mając na uwadze, że na mocy Europejskiego prawa o klimacie UE jest zobowiązana do osiągnięcia neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r. przy zwiększonej redukcji emisji o co najmniej 55 % do 2030 r. zgodnie z porozumieniem paryskim; mając na uwadze, że rozwiązanie problemu emisji metanu związanych z energią stanowi jeden z kluczowych elementów Europejskiego Zielonego Ładu jako sektora, w którym można osiągnąć więcej opłacalnych oszczędności emisji metanu; mając na uwadze, że do osiągnięcia celów UE w zakresie klimatu niezbędne są również środki w sektorze rolnym i sektorze gospodarowania odpadami; mając na uwadze, że w strategii UE na rzecz ograniczenia emisji metanu zauważono, że UE powinna również odgrywać wiodącą rolę w zapewnianiu redukcji emisji metanu na szczeblu globalnym, ponieważ jest największym globalnym importerem paliw kopalnych i silnym podmiotem w sektorze rolnictwa; mając na uwadze, że UE powinna opracować skuteczne metody monitorowania, sprawozdawczości i ograniczania tych emisji na odpowiednich forach międzynarodowych, z wykorzystaniem przepisów dotyczących przywozu; mając na uwadze, że według Europejskiej Agencji Środowiska i w oparciu o dane zgłoszone przez państwa członkowskie do UNFCCC, 53 % antropogenicznych emisji metanu w UE pochodzi z rolnictwa, 26 % z odpadów, a 19 % z energii;
- J. mając na uwadze, że ponad 80 % gazu ziemnego, 90 % ropy naftowej i 40 % węgla zużywanych w Europie pochodzi z importu; mając również na uwadze, że do większości emisji metanu wynikających z użycia w UE paliw kopalnych dochodzi poza UE, co czyni UE największym importerem gazu ziemnego i sprawia, że Unia w dużym stopniu przyczynia się do światowych emisji metanu; mając na uwadze, że wycieki metanu podczas produkcji i transportu gazu ziemnego istotnie przyczyniają się do emisji metanu w sektorze energetycznym; mając na uwadze, że lepsze wykrywanie i usuwanie wycieków oraz surowe przepisy dotyczące rutynowego uwalniania do atmosfery i spalania gazu w pochodni stanowią zasadnicze środki ograniczające emisje metanu z sektora energetycznego;

⁽⁸⁾ Hmiel, B., Petrenko, V.V., Dyonisius, M.N. i in., „Preindustrial ¹⁴CH₄ indicates greater anthropogenic fossil CH₄ emissions”, *Nature* [Emisje 14CH₄ sprzed epoki przemysłowej wskazują na większe antropogeniczne emisje kopalnego CH₄], tom 578, 2020, pp. 409-412, między innymi.

⁽⁹⁾ Światowa Organizacja Zdrowia, „Ambient air pollution: a global assessment of exposure and burden of disease” [Zanieczyszczenie powietrza – globalna ocena narażenia i obciążeń zdrowotnych], 2016.

⁽¹⁰⁾ Europejska Agencja Środowiska „Air quality in Europe – 2020 report” [Jakość powietrza w Europie – 2020], str. 7.

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń i zmieniające dyrektywę Rady 91/689/EWG i 96/61/WE (Dz.U. L 33 z 4.2.2006, s. 1).

⁽¹²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17).

Czwartek, 21 października 2021 r.

- K. mając na uwadze, że większość emisji rozproszonych metanu w sektorze energetycznym stanowią emisje niezorganizowane z nieszczelnego sprzętu, nieszczelnej infrastruktury lub zamkniętych i opuszczonych obiektów, a także emisje z uwalniania do atmosfery i niecałkowitego spalania metanu;
- L. mając na uwadze, że ograniczenie emisji metanu jest niezbędne do przeciwdziałania zmianie klimatu i musi być realizowane na szczeblu globalnym i europejskim, jak wskazano w ocenie skutków towarzyszącej Planowi w zakresie celów klimatycznych na 2030 r.⁽¹³⁾, która wskazuje, że osiągnięcie celu redukcji emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 55 % do 2030 r. wymaga zajęcia się emisjami metanu zgodnie z celami porozumienia paryskiego; mając na uwadze, że emisje metanu przyczyniają się do zanieczyszczania powietrza, a zatem należy je ograniczyć, by chronić zdrowie obywateli Unii i uniknąć negatywnego wpływu na uprawy i stabilność ekosystemów; mając na uwadze, że należy unikać nadmiernych obciążeń administracyjnych związanych z regulacją emisji metanu, zarówno jako gazu cieplarnianego, jak i substancji zanieczyszczającej powietrze;
- M. mając na uwadze, że składowiska stałych odpadów komunalnych zostały uznane za istotne źródła emisji metanu oraz że w niektórych państwach członkowskich unijne przepisy w sprawie składowisk nie są dostatecznie egzekwowane, w szczególności w odniesieniu do kontroli gromadzenia i migracji gazów wysypiskowych;
- N. mając na uwadze, że zgodnie z globalną oceną metanu UNEP „redukcja spowodowanych przez człowieka emisji metanu jest jedną z najbardziej opłacalnych strategii, która pozwoli szybko ograniczyć tempo ocieplania oraz zapewnić znaczny wkład w globalne wysiłki na rzecz ograniczenia wzrostu temperatury do 1,5 °C”; mając na uwadze, że ograniczenie emisji metanu może mieć znaczny i szybszy wpływ na spowolnienie tempa globalnego ocieplenia niż ograniczenie emisji CO₂, ponieważ metan jest nietrwałym czynnikiem wpływającym na zmianę klimatu, utrzymującym się w atmosferze przez około 12 lat przed ostatecznym rozkładem do m.in. CO₂; mając na uwadze, że ograniczenie emisji metanu może przynieść szybszy efekt chłodzenia; mając na uwadze, że działania te powinny uzupełniać wysiłki, które należy stale podejmować, aby ograniczyć emisje CO₂ we wszystkich odnośnych sektorach w celu osiągnięcia do 2050 r. gospodarki neutralnej dla klimatu;
- O. mając na uwadze, że wiele środków, które można podjąć na poziomie gospodarstw, aby ograniczyć emisje metanu, jest także skutecznych w redukowaniu amoniaku, a zatem środki takie są podwójnie korzystne dla jakości powietrza;
- P. mając na uwadze, że podobnie jak w przypadku CO₂ nie ma różnicy między cząsteczką metanu biogenicznego i kopalnego;
- Q. mając na uwadze, że ponad połowa globalnych emisji metanu jest wynikiem działalności człowieka w trzech sektorach: paliw kopalnych (35 %), odpadów (20 %) i rolnictwa (40 %); mając na uwadze, że w sektorze paliw kopalnych wydobywanie, przetwarzanie i dystrybucja ropy naftowej i gazu odpowiadają za 23 %, a wydobywanie węgla za 12 % globalnych antropogenicznych emisji metanu; mając na uwadze, że w sektorze odpadów składowiska i ścieki odpowiadają za około 20 % globalnych antropogenicznych emisji metanu; mając na uwadze, że w sektorze rolnictwa emisje z obornika i fermentacji jelitowej zwierząt gospodarskich odpowiadają za około 32 %, a uprawa ryżu za 8 % globalnych antropogenicznych emisji metanu⁽¹⁴⁾;
- R. mając na uwadze plany utworzenia międzynarodowego obserwatorium emisji metanu we współpracy z UNEP, Koalicją na rzecz klimatu i czystego powietrza oraz Międzynarodową Agencją Energetyczną;
- S. mając na uwadze, że intensywność emisji metanu w UE znacznie waha się zależnie od stopnia zależności od źródeł paliw kopalnych w koszyku energetycznym; mając na uwadze, że gaz ziemny jest jedynie rozwiązaniem przejściowym ze względu na zależność UE od dostaw energii z państw trzecich;

Działania międzysektorowe

1. z zadowoleniem przyjmuje podejście międzysektorowe określone w strategii UE na rzecz ograniczenia emisji metanu i ograniczenia ich wpływu; wzywa Komisję do zaproponowania sprawiedliwych, kompleksowych i jasnych ram prawnych określających wiążące środki i cele w zakresie redukcji emisji metanu obejmujące wszystkie sektory i prowadzące do znacznej redukcji emisji metanu w UE do 2030 r. zgodnie z porozumieniem paryskim i modelowymi planami ograniczania globalnego ocieplenia do 1,5 °C w oparciu o sprawozdanie specjalne IPCC w sprawie ograniczenia wzrostu temperatury do 1,5 °C, szóste sprawozdanie oceniające IPCC i globalną ocenę emisji metanu UNEP, aby osiągnąć unijne cele w zakresie środowiska i klimatu w synergii z europejskimi i międzynarodowymi przedsiębiorstwami;

⁽¹³⁾ Dokument roboczy służb Komisji z 17 września 2020 r. towarzyszący jej komunikatowi pt. „Ambitniejszy cel klimatyczny Europy do 2030 r.: inwestowanie w przyszłość neutralną dla klimatu z korzyścią dla obywateli” (SWD(2020)0176),

⁽¹⁴⁾ Globalna ocena emisji metanu UNEP z 2021 r.

Czwartek, 21 października 2021 r.

2. podkreśla znaczenie osiągnięcia natychmiastowych i szybkich redukcji emisji metanu w tej dekadzie jako jednego z najskuteczniejszych środków na rzecz działań UE w dziedzinie klimatu, z uwzględnieniem zrównoważenia społecznego i gospodarczego; zauważa, że ograniczenie emisji metanu uzupełnia niezbędne redukcje emisji CO₂ oraz że wiele redukcji emisji wymaganych w porozumieniu paryskim można już osiągnąć przez niedrogie i technicznie wykonalne ograniczanie emisji metanu; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zaproponowania i wynegocjowania wiążącego globalnego porozumienia w sprawie ograniczenia emisji metanu podczas posiedzenia COP26 w Glasgow zgodnie z modelowanymi planami ograniczania globalnego ocieplenia do 1,5 °C w oparciu o sprawozdanie specjalne IPCC w sprawie ograniczenia wzrostu temperatury do 1,5 °C, szóste sprawozdanie oceniające IPCC i globalną ocenę emisji metanu UNEP; zauważa, że w globalna ocena emisji metanu UNEP oszacowała globalne korzyści finansowe w odniesieniu do wszystkich skutków rynkowych i nierynkowych na około 4 300 USD za tonę zredukowanego metanu oraz że można zapobiec około 1 430 przedwczesnym zgonom rocznie na megatonę zredukowanego metanu; uważa, że ocena skutków towarzysząca oczekivanemu wnioskowi ustawodawczemu powinna zatem uwzględniać koszty proponowanych działań, a także koszty zaniechania lub opóźnionego działania;

3. uważa, że nadrzędne znaczenie ma, by wszystkie sektory emitujące metan ograniczyły emisje; dostrzega potrzebę zapewnienia sprawiedliwej transformacji dla sektorów, w których redukcja emisji metanu może wywoływać skutki społeczno-gospodarcze;

4. podkreśla znaczenie przyjęcia obowiązkowego systemu monitorowania, raportowania i weryfikacji (MRW) w odniesieniu do wszystkich sektorów emitujących metan, w tym poprzez przyjęcie przepisów, norm i metod; podkreśla ponadto znaczenie przyjęcia obowiązkowych programów wykrywania i naprawy nieszczelności (LDAR), obejmujących cały łańcuch dostaw w sektorze energetycznym i petrochemicznym; wzywa Komisję do poszukiwania skutecznych narzędzi w celu poprawy jakości monitorowania i raportowania tych emisji we wszystkich odpowiednich sektorach; podkreśla, że dane sprawozdawcze dotyczące emisji metanu powinny być jawne lub, w przypadku informacji szczególnie chronionych, dostępne dla właściwych organów i niezależnych weryfikatorów; podkreśla jednak, że brak danych nie jest powodem niepodejmowania działań mających na celu ograniczenie i złagodzenie antropogenicznych emisji metanu;

5. podkreśla potrzebę dokonania w spójny sposób przeglądu unijnych przepisów dotyczących klimatu i środowiska, aby odzwierciedlić zwiększone ambicje zgodnie z celami porozumienia paryskiego; wzywa Komisję do zaproponowania nadrzędnych i wiążących ram prawnych dotyczących emisji metanu, aby uniknąć niepotrzebnego nakładania się przepisów, zapewnić spójność dyrektywy w sprawie redukcji krajowych emisji⁽¹⁵⁾ z osiągnięciem unijnych celów w zakresie jakości powietrza, a także unijnych celów klimatycznych na 2030 r. i celu neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r., zgodnie z Europejskim prawem o klimacie, oraz do jak najszybszej zmiany tej dyrektywy; podkreśla, że wiążące cele redukcji emisji dla państw członkowskich określone w rozporządzeniu w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego⁽¹⁶⁾ są jednym z kluczowych narzędzi legislacyjnych służących ograniczeniu emisji metanu w ramach ogólnej redukcji emisji gazów cieplarnianych, wraz ze zbliżającym się przeglądem dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych i innych aktów prawnych;

6. uważa, że w ramach ogólnego przeglądu mającego zastosowanie ustawodawstwa służącego osiągnięciu celów określonych w europejskim prawie o klimacie należy przyjąć wiążące cele UE w zakresie redukcji metanu; odnotowuje zawartą w strategii dotyczącej metanu propozycję przeglądu dyrektywy w sprawie redukcji krajowych emisji i z zadowoleniem przyjmuje włączenie metanu do regulowanych zanieczyszczeń; wzywa ponadto Komisję do włączenia metanu do wykazu substancji zanieczyszczających określonych w załączniku II do dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych oraz do rozszerzenia zakresu dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych, by lepiej nią objąć sektory emitujące metan; jest zdania, że krajowe cele w ramach rozporządzenia w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego w odniesieniu do emisji metanu muszą zostać zaprojektowane z pełnym uwzględnieniem większego krótkoterminowego wpływu metanu na klimat i potencjału redukcji metanu w atmosferze pod względem przyczyniania się do neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r.;

7. podkreśla, że aby promować szersze stosowanie innowacyjnych działań unijnych ograniczających emisje we wszystkich odpowiednich sektorach, należy opracować wykaz najlepszych praktyk i dostępnych technologii; podkreśla, że takie praktyki i technologie powinny opierać się na solidnych podstawach naukowych i powinny być zgodne z celami środowiskowymi oraz że należy zbadać różnice w dostępie operatorów do tych praktyk i technologii;

⁽¹⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych, zmiany dyrektywy 2003/35/WE oraz uchylecia dyrektywy 2001/81/WE, Dz.U. L 344 z 17.12.2016, s. 1.

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013, Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 26.

Czwartek, 21 października 2021 r.

8. wskazuje, że zgodnie z globalną oceną emisji metanu UNEP ograniczenie marnowania i strat żywności, w powiązaniu z przejściem na energię z odnawialnych źródeł i większą efektywność energetyczną, może zmniejszyć globalne emisje metanu o 15 % do 2030 r. i zapewnić także dodatkowe korzyści w postaci zmniejszonej presji na hodowlę przeżuwaczy i produkcję roślinną;

9. podkreśla, że celem przyszłych środków regulacyjnych dotyczących metanu powinno być szybkie osiągnięcie znacznego ograniczenia emisji przy możliwie najniższych kosztach oraz zapewnienie przedsiębiorstwom zachęt i wsparcia, by mogły spełnić normy emisji w sposób optymalny, przy pełnym poszanowaniu zasady „zanieczyszczający płaci”; podkreśla, że według globalnej oceny emisji metanu UNEP około 60 % ukierunkowanych środków dostępnych w sektorach energii, odpadów i rolnictwa jest związanych z niskimi kosztami, a 50 % z kosztami ujemnymi;

10. uznaje znaczenie i potrzebę wspierania dobrowolnych inicjatyw przemysłowych ukierunkowanych na ograniczanie emisji metanu; podkreśla jednak, że nie wszystko można osiągnąć jedynie w ramach działań dobrowolnych oraz że obecnie potrzebne są środki regulacyjne, aby przyspieszyć redukcję emisji metanu niezbędną do osiągnięcia celów klimatycznych porozumienia paryskiego; uważa, że inicjatywy regulacyjne powinny uwzględniać najlepsze praktyki z dotychczasowych dobrowolnych działań i muszą być poprzedzone dokładnymi ocenami skutków, angażować wszystkie zainteresowane strony w celu zapewnienia wykonalności i skuteczności proponowanych inicjatyw regulacyjnych oraz uwzględniać gospodarcze, społeczne i środowiskowe koszty zarówno działania, jak i braku działania, a także zdrowie ludzi, zwierząt i środowiska oraz skuteczne stosowanie zasady „nie czyni poważnych szkód”;

11. wzywa Komisję do przeanalizowania skutków dla polityki i środków wynikających ze stosowania 20-letniego horyzontu dla współczynników globalnego ocieplenia jako uzupełnienia ram czasowych obejmujących 100 lat stosowanych obecnie zgodnie z aktualnymi wytycznymi UNFCCC dotyczącymi wykazów gazów cieplarnianych; zauważa, że większa przejrzystość pod względem krótkoterminowych skutków emisji metanu dla globalnego ocieplenia pomogłaby w zapewnianiu lepszego wkładu w unijną politykę klimatyczną; podkreśla, że stosowanie takich uzupełniających wskaźników w żadnym wypadku nie powinno opóźnić koniecznych działań podejmowanych w celu drastycznej i szybkiej redukcji emisji CO₂;

12. wzywa Komisję do włączenia metanu do ram monitorowania zerowego poziomu emisji zanieczyszczeń;

13. wskazuje na brak globalnego przywództwa w obszarze ograniczania emisji metanu, przy czym bardzo niewiele działań dotyczących metanu jest podejmowanych na arenie międzynarodowej; wzywa Komisję do priorytetowego potraktowania redukcji emisji metanu w dyplomacji klimatycznej oraz do podjęcia działań, zwłaszcza za pośrednictwem ONZ, w ramach stosunków dyplomatycznych i zewnętrznych UE w celu zainicjowania międzynarodowego porozumienia w sprawie ograniczenia emisji metanu, promowania skoordynowanych działań na rzecz ograniczenia emisji metanu, a także aktualizacji wymogów dotyczących redukcji emisji metanu;

14. wzywa Komisję do poparcia utworzenia niezależnego międzynarodowego obserwatorium emisji metanu – we współpracy z UNEP, Koalicją na rzecz klimatu i czystego powietrza oraz Międzynarodową Agencją Energetyczną – którego zadaniem powinno być gromadzenie, uzgadnianie, weryfikowanie i publikowanie danych dotyczących antropogenicznych emisji metanu do atmosfery na poziomie globalnym oraz opracowanie wskaźnika dostaw metanu; z zadowoleniem przyjmuje zamiar prowadzenia tej inicjatywy przez Komisję, w tym przez uruchomienie finansowania; uważa, że niezależne, porównywalne, weryfikowalne i przejrzyste dane dotyczące emisji są niezbędne, by dowiedzieć się, jak poważny jest problem emisji, oraz by przeciwdziałać niedoszacowaniu wielkości i liczby wycieków; uważa, że takie obserwatorium powinno przyjrzeć się emisjom metanu we wszystkich odnośnych sektorach; podkreśla, że dostępność szczegółowych danych dotyczących emisji powinna umożliwić rządów i organom regulacyjnym egzekwowanie zasady „zanieczyszczający płaci”;

Energia

15. z zadowoleniem przyjmuje strategię UE dotyczącą integracji systemu energetycznego⁽¹⁷⁾;

16. zauważa, że prawie 20 % emisji metanu w UE pochodzi z sektora energetycznego, w tym z wydobycia, produkcji, przetwarzania, transportu, magazynowania, przesyłu i dystrybucji ropy naftowej i gazu; uznaje, że ponad 80 % ropy naftowej i gazu zużywanych w UE pochodzi z przywozu oraz że większość emisji metanu związanych z ropą naftową i gazem ma miejsce poza granicami UE; uznaje, że paliwa kopalne nie odgrywają długoterminowej roli w koszyku energetycznym Unii i wzywa państwa członkowskie, by we współpracy z Komisją przyjęły plany krajowe w celu jak

⁽¹⁷⁾ Komunikat Komisji z 8 lipca 2020 r. pt.: „Impuls dla gospodarki neutralnej dla klimatu: strategia UE dotycząca integracji systemu energetycznego” (COM(2020)0299).

Czwartek, 21 października 2021 r.

najszybszego wycofania wszystkich paliw kopalnych, aby osiągnąć neutralność klimatyczną najpóźniej do 2050 r. wraz z przejściem na wysoce energooszczędny system energetyczny oparty w dużej mierze na energii ze źródeł odnawialnych w Unii; uważa, że powinno to być powiązane z przeglądem i aktualizacją krajowych planów w zakresie energii i klimatu oraz że Komisja powinna ocenić te plany w ramach etapu oceny;

17. przypomina o swoim apelu zawartym w rezolucji z 9 czerwca 2021 r. w sprawie unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030⁽¹⁸⁾, skierowanym do państw członkowskich, aby kierując się zasadą ostrożności i zasadą działania zapobiegawczego oraz biorąc pod uwagę zagrożenia i negatywne skutki dla klimatu, środowiska i bioróżnorodności związane z wydobyciem węglowodorów ze złóż niekonwencjonalnych metodą szczelinowania hydraulicznego, nie wydawały zezwoleń na żadne nowe operacje szczelinowania hydraulicznego w UE oraz wstrzymały wszystkie dotychczasowe operacje;

18. wzywa do zaprzestania wspierania przez UE rozbudowy infrastruktury paliw kopalnych; przypomina, że zgodnie z ostatnim sprawozdaniem Międzynarodowej Agencji Energetycznej dotyczącym osiągnięcia zerowej emisji gazów cieplarnianych netto do 2050 r. nie ma potrzeby inwestowania w nowe dostawy paliw kopalnych na drodze do osiągnięcia neutralności pod względem emisji dwutlenku węgla, którą to konkluzję Komisja podziela w swoim wniosku dotyczącym rozporządzenia w sprawie zmiany wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej⁽¹⁹⁾;

19. zauważa, że znaczna liczba szybów gazowych, które nie są już wykorzystywane do produkcji, nadal emituje metan do atmosfery; wzywa właściwe organy do przyjęcia polityki w celu dopilnowania, aby te szyby, których własność można udokumentować, zabezpieczano lub wypełniano w celu powstrzymania wycieku metanu i zapewnienia, by podmioty odpowiedzialne za wycieki ponosiły ich koszty;

20. zauważa, że niektóre kraje spoza UE wprowadziły już zakaz uwalniania do atmosfery i spalania gazu w pochodni; wzywa Komisję do zaproponowania prawodawstwa dla sektora energetycznego zawierającego wiążące przepisy dotyczące monitorowania, raportowania i weryfikacji (MRV) w oparciu o metodologię ram Partnerstwa w zakresie metanu w sektorze ropy naftowej i gazu (OSGMP) 2.0 oraz obowiązkowe programy wykrywania nieszczelności i naprawy (LDAR), w tym dla importu, które powinny opierać się na najlepszych praktykach i być stosowane w całym łańcuchu dostaw; uważa ponadto, że wykrywaniu nieszczelności powinno towarzyszyć rzetelne prowadzenie rejestrów oraz nakładanie wymogu naprawy potencjalnych nieszczelności w jasno określonym terminie; z zadowoleniem przyjmuje refleksję nad przepisami obejmującymi cały łańcuch dostaw w celu zakazania rutynowego uwalniania do atmosfery i spalania na pochodniach w sektorze energetycznym aż do momentu produkcji, poza wyjątkowymi przypadkami koniecznymi ze względów bezpieczeństwa; uważa, że w takim wniosku należy uwzględnić zastosowania gazu ziemnego i ropy naftowej jako materiałów wsadowych, w tym w przypadku wykorzystywania do celów nieenergetycznych, jak na przykład w produkcji produktów petrochemicznych;

21. zauważa, że gaz ziemny i ropa naftowa są wykorzystywane w sektorach energetycznym i petrochemicznym, a zatem oba te sektory przyczyniają się do emisji metanu z placów wiertniczych oraz zakładów przetwórstwa gazu ziemnego i ropy naftowej; zauważa, że według Międzynarodowej Agencji Energetycznej produkty petrochemiczne odpowiadają za 8 % i 14 % całkowitego pierwotnego popytu na gaz ziemny i ropę naftową, i że udziały te z pewnością wzrosną; wzywa Komisję do dopilnowania, aby obowiązki dotyczące monitorowania, raportowania i weryfikacji, wykrywania nieszczelności i naprawy oraz przepisy dotyczące uwalniania do atmosfery i spalania gazu w pochodni miały zastosowanie w równym stopniu do gazu ziemnego i ropy naftowej wykorzystywanych w sektorze petrochemicznym;

22. zachęca Komisję, aby przygotowując przyszłe przepisy dotyczące emisji metanu, należycie uwzględniła to, że inwestycje podejmowane przez operatorów infrastruktury w celu rozwiązania problemu wycieków metanu powinny być uznawane za działalność regulowaną, by dać wyraz znaczeniu zarówno bezpieczeństwa, jak i zrównoważonej działalności, do czego mogłyby zachęcać organy regulacyjne;

23. podkreśla, że nie tylko produkcja i transport skroplonego gazu ziemnego są niezmiernie mało wydajne ze względu na straty energii na etapach skraplania i chłodzenia, ale także przyczyniają się w nieproporcjonalnym stopniu do emisji metanu z sektora ropy naftowej i gazu; zauważa z zaniepokojeniem wykorzystanie skroplonego gazu ziemnego jako paliwa transportowego w sektorze żeglugi;

24. uznaje, że ponad cztery piąte ropy naftowej i gazu zużywanych w UE pochodzi z przywozu oraz że większość emisji metanu związanych z ropą naftową i gazem ma miejsce poza granicami UE, przyczyniając się tym samym do istotnych emisji metanu na całym świecie; wzywa Komisję do uzależnienia przywozu wszystkich paliw kopalnych do Unii od przestrzegania przepisów unijnych dotyczących monitorowania, raportowania i weryfikacji, wykrywania nieszczelności

⁽¹⁸⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0277.

⁽¹⁹⁾ Wniosek Komisji z 15 grudnia 2020 r. w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 347/2013 (COM(2020)0824).

Czwartek, 21 października 2021 r.

i naprawy oraz zasad uwalniania do atmosfery i spalania na pochodniach, stosujących się do całego łańcucha dostaw paliw kopalnych łącznie z produkcją; uważa, że należy wprowadzić wiarygodny system, aby zapewnić zgodność przywozu z wymogami UE i że w związku z tym Komisja powinna opracować rygorystyczną, niezależną metodykę oceny zgodności przywozu z unijnymi wymogami; podkreśla, że przepisy te powinny wejść w życie jak najszybciej, przy jednoczesnym należytym uwzględnieniu bezpieczeństwa energetycznego; wzywa ponadto Komisję, by wsparła ustanowienie i stosowanie systemu weryfikacji przez osoby trzecie w powiązaniu z innymi metodami monitorowania jako możliwe rozwiązanie dla weryfikacji danych na temat emisji w całym łańcuchu dostaw, w tym w odniesieniu do przywozu; wspiera ponadto ustanowienie niezależnie audytowanego i obowiązującego na całym świecie systemu certyfikacji, który zapewniłby wiarygodną ocenę poziomów emisji metanu w całej globalnej produkcji gazu ziemnego; uważa, że certyfikacja ta powinna być poddawana audytowi i weryfikacji przez niezależną osobę trzecią oraz oparta na jednolitym podejściu do pomiaru bazującym na szczegółowych informacjach pochodzących z odnośnych zakładów, aktywów i krajów;

25. wzywa Komisję do podjęcia konkretnych środków w celu rozwiązania problemu wycieków metanu u superemitentów we wszystkich sektorach, a nie tylko w sektorze energetycznym, w tym poprzez wykorzystanie międzynarodowego obserwatorium emisji metanu;

26. podkreśla znaczenie programu Copernicus i jego usług monitorowania atmosfery w wykrywaniu i monitorowaniu globalnych źródeł nieproporcjonalnie wysokich emisji, jak również źródeł na mniejszą skalę;

27. zwraca uwagę, że monitorowanie z powietrza odgrywa równie istotną rolę w śledzeniu uwalniania do atmosfery, spalania na pochodniach i w wykrywaniu nieszczelności; podkreśla, że dane satelitarne umożliwiają niezależną weryfikację śladu węglowego przedsiębiorstw i ułatwiają zaangażowanie w działania na rzecz łagodzenia zmiany klimatu; zdecydowanie popiera wymianę informacji i technologii między zainteresowanymi stronami w Unii i na świecie oraz informowanie o nich opinii publicznej, by wzmocnić wysiłki na rzecz redukcji emisji;

28. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy Komisji w zakresie ograniczania emisji metanu z kopalni węgla, w tym z obiektów zamkniętych i opuszczonych; wyraża zdecydowane poparcie dla obowiązku monitorowania, raportowania i weryfikacji oraz wykrywania nieszczelności w odniesieniu do emisji metanu pochodzących z kopalni węgla, w tym dla wymogu, by przedsiębiorstwa będące w posiadaniu zamkniętych obiektów lub państwa członkowskie (w przypadku opuszczonych kopalni, za które nie jest odpowiedzialny obecny właściciel) w skuteczny sposób zamknęły i uszczelnili wszystkie opuszczone obiekty w UE tak szybko, jak to możliwe, a także przyjęły te same środki monitorowania, raportowania i weryfikacji oraz wykrywania nieszczelności i naprawy jak w przypadku obiektów funkcjonujących; apeluje do Komisji o podjęcie odpowiednich działań w celu zapewnienia, by państwa członkowskie zajęły się kwestią własności opuszczonych obiektów w celu wsparcia ograniczania emisji metanu pochodzących z kopalni węgla; wzywa Komisję do przyjęcia norm dla urządzeń pomiarowych i nałożenia na wszystkie kopalnie wymogu dotyczącego monitorowania; podkreśla, że Europejski Rejestr Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń powinien być zgodny z nowym systemem raportowania w celu zapewnienia spójności polityki;

29. podkreśla znaczenie robót porządkowych mających na celu zapobieganie emisjom metanu z zamkniętych obiektów oraz ostateczne wyeliminowanie takich emisji; wzywa Komisję do opracowania szczegółowego programu mającego na celu rozwiązanie problemu emisji metanu z zamkniętych i opuszczonych kopalń węgla oraz z odwiertów naftowych i gazowych poprzez stworzenie zachęt dla byłych kopalń węgla do rozwiązania tego problemu, przy czym nie powinno to prowadzić do sprzyjania generowaniu zysku lub zaniechaniu obowiązków właścicieli odpowiedzialnych za ich uszczelnianie, zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci”, o której mowa w art. 191 ust. 2 TFUE, oraz wzywa do wsparcia sprawiedliwej transformacji regionów górniczych poprzez rozwój alternatywnej działalności, która jest zgodna z zasadą neutralności klimatycznej do 2050 r.; wzywa ponadto Komisję i państwa członkowskie do rozważenia konkretnego programu lub innych działań, w tym monitorowania, raportowania i weryfikacji oraz ograniczania emisji w opuszczonych obiektach mających nieznaną własność, przy pełnym poszanowaniu zasady „zanieczyszczający płaci”; podkreśla znaczenie odpowiedniej likwidacji takiej infrastruktury;

Rolnictwo

30. wyraża zaniepokojenie faktem, że rolnictwo odpowiada za największy udział źródeł antropogenicznych emisji metanu w UE; podkreśla jednak, że w latach 1990–2018 emisję gazów cieplarnianych z rolnictwa (w tym pochodzących od zwierząt gospodarskich) w UE-28 ograniczono o 22,2 %, dzięki ograniczeniu emisji metanu z rolnictwa o 21 % (z fermentacji jelitowej o 22 % i z gospodarowania obornikiem o 17 %); zauważa jednak, że w ciągu ostatnich pięciu lat nastąpił niewielki wzrost emisji metanu ze względu na zwiększenie liczebności stad; stwierdza, że wprawdzie rolnictwo jest drugim z sektorów, w których ograniczenie emisji metanu przyniesie największe korzyści ogólne, jak wskazano w komunikacie Komisji w sprawie strategii UE na rzecz ograniczenia emisji metanu, lecz źródła emisji metanu w tym sektorze mogą być rozproszone, a tym samym trudne do monitorowania, raportowania i weryfikacji; zauważa jednak, że istniejący system monitorowania oparty na metodyce poziomu 2 umożliwia podejmowanie działań; podkreśla, że emisje metanu w rolnictwie wynikają przede wszystkim z liczby zwierząt gospodarskich, zwłaszcza przeżuwaczy; wzywa państwa

Czwartek, 21 października 2021 r.

członkowskie do wprowadzenia skutecznych i zrównoważonych środków w celu uwzględnienia tych emisji w krajowych planach strategicznych oraz wzywa Komisję do ich szczegółowego przeanalizowania przed zatwierdzeniem planów, aby zapewnić spójność polityki; podkreśla, że zaostrzenie warunków ramowych dotyczących emisji metanu w sektorze rolnym, a zwłaszcza w sektorze hodowlanym, nie powinno pociągać za sobą przeniesienia produkcji za granicę;

31. wskazuje, że w rolnictwie znaczna część światowych emisji metanu pochodzi spoza UE, oraz wzywa Komisję, aby zapewniła produkcję żywności w miejscach najbardziej zrównoważonych pod względem środowiskowym; podkreśla, że UE powinna objąć przewodnictwo w wymianie najlepszych praktyk z partnerami handlowymi z państw trzecich w celu ograniczenia emisji metanu z rolnictwa; zwraca uwagę na znaczenie współpracy międzynarodowej dla ograniczenia emisji metanu;

32. z zadowoleniem przyjmuje cel Komisji dotyczący wielostronnego porozumienia oraz popiera aktywną współpracę z partnerami międzynarodowymi w ramach koroniwijskiej współpracy na rzecz rolnictwa w ramach UNFCCC oraz Koalicji na rzecz klimatu i czystego powietrza, które zapewniają niezbędne platformy wielostronne na potrzeby wymiany najlepszych praktyk oraz zachęcania globalnych partnerów do ograniczania emitującej metan produkcji rolnej i wsparcia ich transformacji w stronę modelu zrównoważonego;

33. przypomina, że znaczna część emisji metanu w sektorze rolno-spożywczym wynika z przywozów; wzywa Komisję do zapewnienia równych warunków działania producentom europejskim poprzez wymaganie, aby przywóz z państw trzecich spełniał te same wysokie normy, co w UE;

34. wzywa Komisję do oszacowania udziału importowanych produktów rolno-spożywczych w antropogenicznych emisjach metanu w UE przy użyciu bazy danych EDGAR-FOOD;

35. zaznacza, że w wyniku przyszłych decyzji politycznych muszą powstać jasne zasady ramowe dotyczące sektora produkcji zwierzęcej, aby zapewnić pewien stopień przewidywalności;

36. odnotowuje badanie dotyczące stanu nowych technik genomowych na mocy prawa Unii i w świetle wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-528/16 (SWD(2021)0092) oraz zapowiedź Komisji, zgodnie z którą zamierza ona zainicjować działania regulacyjne, w tym ocenę skutków i konsultacje społeczne dotyczące roślin pochodzących z niektórych nowych technik genomowych, mające na celu utrzymanie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzi i zwierząt oraz środowiska, przy jednoczesnym wykorzystaniu potencjalnych korzyści płynących z nauki i innowacji, w szczególności aby przyczynić się do zrównowoczenia i zrównoważonych celów Europejskiego Zielonego Ładu i strategii „Od pola do stołu”; podkreśla zasadę ostrożności oraz potrzebę zapewnienia rolnikom, przetwórcom i konsumentom przejrzystości i swobody wyboru, a także podkreśla, że to działanie polityczne powinno obejmować ocenę ryzyka oraz kompleksowy przegląd i ocenę wariantów identyfikowalności i etykietowania dla zapewnienia odpowiedniego nadzoru regulacyjnego i dostarczania konsumentom odpowiednich informacji, w tym w odniesieniu do produktów z państw trzecich, aby zapewnić równe warunki działania;

37. zauważa, że choć ekstensywna produkcja zwierzęca może skutkować niższymi emisjami metanu w gospodarstwach, to większa ona emisje na jednostkę wytworzonego produktu; wzywa Komisję i państwa członkowskie do uwzględnienia wpływu strategii ograniczających na globalne emisje metanu;

38. podkreśla znaczenie rolnictwa dla wychwytywania i magazynowania dwutlenku węgla; zwraca uwagę, że szerzej pojęta gospodarka o obiegu zamkniętym odgrywa istotną rolę i że należy zachęcać do stopniowej eliminacji emisji CO₂ i do doskonalenia obiegu zamkniętego, a jednocześnie unikać dodatkowej presji na ceny gruntów rolnych, która byłaby niekorzystna dla młodych rolników; apeluje, aby wszelkie stosowane środki nie osłabiały konkurencyjności UE;

39. wzywa Komisję, aby zgodnie z europejskim prawem o klimacie zbadała możliwość opracowania ram regulacyjnych dotyczących certyfikacji usuwania dwutlenku węgla w oparciu o solidne i przejrzyste rozliczanie emisji dwutlenku węgla uwzględniające różnice między gazami cieplarnianymi, oraz by weryfikowała, czy faktycznie dochodzi do usuwania dwutlenku węgla, i by nagradzała rolników za prowadzone przez nich działania na rzecz łagodzenia zmiany klimatu;

Czwartek, 21 października 2021 r.

40. z zadowoleniem odnotowuje, że Komisja zapowiedziała utworzenie grupy ekspertów w celu analizy wskaźników emisji metanu w cyklu życia;

41. wzywa Komisję, aby wspierała państwa członkowskie w gromadzeniu danych dotyczących potencjału użytków zielonych pod względem sekwestracji dwutlenku węgla w celu umożliwienia bardziej ukierunkowanego podejścia do polityki klimatycznej;

42. odnotowuje, że produkcja zwierzęca jest kluczową działalnością na trwałych użytkach zielonych, umożliwiającą przetrwanie, stabilność gospodarczą i istnienie wiejskich gospodarstw rolnych w regionach pagórkowatych i górskich, a tym samym zapobiegającą zarastaniu tych obszarów; wzywa Komisję, aby skoncentrowała wysiłki inwestycyjne na finansowaniu innowacji w inhibitory metanu, w tym dla systemów opartych na wypasie, oraz współpracowała z państwami trzecimi zaangażowanymi w podobne badania;

43. odnotowuje emisje metanu z ponownie nawodnionych torfowisk; podkreśla jednak, że według badań efekt cieplarniany osiąga stan równowagi po ponownym nawodnieniu z powodu przerwania emisji CO₂/N₂O z ponownie nawodnionych torfowisk oraz krótkiego czasu utrzymywania się emitowanego metanu w atmosferze⁽²⁰⁾; podkreśla, że nie ma to miejsca w przypadku ciągłych emisji CO₂ z osuszonych torfowisk, które powodują dalsze ocieplenie; domaga się natychmiastowego ponownego nawadniania torfowisk, aby zapewnić jak najkorzystniejszy efekt chłodzenia;

44. zauważa, że według strategii „Od pola do stołu” w większości przypadków dieta Europejczyków nie jest zgodna z zaleceniami dotyczącymi zdrowego sposobu odżywiania się oraz że w całej populacji konieczna jest zmiana wzorców konsumpcji ukierunkowana na spożywanie zdrowszej żywności, zdrowszą dietę i zdrowszy styl życia, większe spożycie roślin i żywności pochodzenia roślinnego ze zrównoważonej produkcji, takich jak świeże owoce i warzywa, zboża pełnoziarniste i rośliny strączkowe, oraz rozwiązanie problemu nadmiernego spożycia mięsa i produktów ultraprzetworzonych, co będzie również korzystne dla środowiska, tj. dzięki zmniejszonym emisjom metanu i zapewnieniu dobrostanu zwierząt, a także zapewni wyższy poziom odporności gospodarki; podkreśla, że ogólnounijne zalecenia oparte na wiedzy naukowej, zawierające jasne cele dotyczące zrównoważonej, zdrowej i bardziej zbilansowanej diety, uwzględniające kulturową i regionalną różnorodność europejskiej żywności i diety, a także potrzeby konsumentów, byłyby pomocne i motywujące dla konsumentów oraz stanowiłyby źródło informacji dla państw członkowskich w dążeniu do włączenia elementów zrównoważonego rozwoju do krajowych zaleceń żywieniowych; wzywa Komisję do opracowania takich zaleceń i konkretnych działań mających na celu skuteczne promowanie zdrowej, zrównoważonej i bardziej zbilansowanej diety;

45. podkreśla, że technologie i praktyki ograniczające emisje metanu z rolnictwa, w tym praktyki zrównoważonego zarządzania zwierzętami gospodarskimi, rozwijają się w szybkim tempie i powinny być jak najszybciej udoskonalane i wdrażane; wzywa Komisję do zapewnienia, aby sprawdzone skuteczne i opłacalne innowacje, które łągodzą środki w zakresie ograniczania emisji metanu w produkcji rolnej, były szybko wdrażane w UE, jak również do wykorzystania przez producentów unijnych już dostępnych innowacji w celu dalszego ograniczania emisji metanu w ramach wspólnej polityki rolnej (WPR) i krajowych planów strategicznych, w tym za pośrednictwem specjalnie pomyślanych ekoprogramów i inicjatyw dotyczących upraw sprzyjających pochłanianiu dwutlenku węgla przez glebę w ramach WPR oraz za pośrednictwem innych prywatnych lub publicznych źródeł finansowania; uważa, że rolnicy powinni otrzymywać zachęty finansowe w celu przyjmowania praktyk ograniczających z programu „Horyzont Europa” i funduszy inicjatywy na rzecz budowania odporności; przyznaje jednak, że rolnicy nie są w stanie sami rozwiązać problemów, które niesie ze sobą zwierzęca produkcja rolna; zauważa, że różnice strukturalne w rolnictwie między państwami członkowskimi oraz specyfika krajowa wpływają na koszty stosowania tych technik;

46. podkreśla, że istnieją już dobrze ugruntowane praktyki pomagające ograniczać emisje z gospodarowania obornikiem; zauważa, że praktyki te zmniejszają także poziom amoniaku uwalnianego przez sektor rolnictwa; wzywa Komisję do zaproponowania środków regulacyjnych zapewniających upowszechnienie tych technik, wraz z realistycznymi i ambitnymi celami oraz harmonogramami; podkreśla ponadto, że nawozy azotowe odpowiadają za ogromną ilość emisji metanu; wzywa Komisję do podjęcia odpowiednich działań w celu ograniczenia powiązanych emisji w ramach strategii „Od pola do stołu”;

47. podkreśla zasadniczą rolę, jaką Unia powinna odegrać przy wspieraniu badań, rozwoju i innowacji, a także przy intensyfikacji nowych zrównoważonych technologii i praktyk, aby wspierać zmniejszanie emisji metanu ze wszystkich sektorów, w tym z rolnictwa związanego z chowem zwierząt, dzięki usprawnieniu monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji metanu w tym sektorze w celu śledzenia postępów w osiągnięciu tych celów oraz poprzez stosowanie już

⁽²⁰⁾ Günther, A. Barthelmes, A., Huth, V., Joosten, H., Jurasinski, G., Kobesch, J. Couwenberg, J. „Prompt rewetting of drained peatlands reduces climate warming despite methane emissions” [Szybkie ponowne nawadnianie osuszonych torfowisk ogranicza ocieplenie klimatu pomimo emisji metanu], Nature Communications, 11, 1644 (2020).

Czwartek, 21 października 2021 r.

dostępnych technologii, takich jak technologie związane z monitorowaniem, raportowaniem i weryfikacją; uważa, że należy opracować środki ograniczania emisji metanu mające zastosowanie do zwierząt żywionych w systemie wypasowym w sposób zapewniający poszanowanie zdrowia i dobrostanu zwierząt oraz zgodnie z zasadą ostrożności; zwraca uwagę w szczególności na potrzebę przeprowadzenia wielopokoleniowych badań na temat dodatków paszowych i wzywa Komisję do zapewnienia terminowego przeglądu rozporządzenia w sprawie dodatków paszowych; ⁽²¹⁾;

48. uważa, że wykorzystanie odpadów i pozostałości rolniczych do produkcji biogazu może być czynnikiem napędzającym gospodarkę o obiegu zamkniętym i podkreśla wartość dodaną wykorzystania pozostałości rolniczych, pod warunkiem przestrzegania zasady wykorzystania kaskadowego i stosowania odpowiednich kryteriów zrównoważonego rozwoju; zwraca uwagę, że produkcja biogazu z pozostałości rolniczych i innych odpadów organicznych może ograniczać emisje metanu w sektorze rolnictwa i zachęcać do stosowania modelu „prosumenta” (producent i konsument); postuluje lepszą koordynację i udoskonaloną infrastrukturę służącą współpracy między rolnikami a producentami energii ze źródeł odnawialnych, aby umożliwić upowszechnienie produkcji biogazu wykorzystującej połączenia lokalne oraz uważa, że WPR powinna zachęcać do łagodzenia i ograniczania emisji metanu oraz wspierać działania w tym zakresie; w związku z tym wzywa Komisję do zapewnienia pełnej spójności między europejskim prawem o klimacie, WPR i strategią dotyczącą metanu;

49. z zadowoleniem przyjmuje uznanie w strategii dotyczącej metanu, że biogaz pozyskany z upraw roślin spożywczych lub paszowych zwiększa emisje metanu, a zatem może podważyć wszelkie korzyści pod względem łagodzenia zmiany klimatu, oraz że produkcja biogazu powinna opierać się przede wszystkim na odpadach lub pozostałościach; wzywa Komisję do opracowania solidnego, niezależnego systemu certyfikacji pochodzenia dla metod produkcji biogazu i materiałów wsadowych; podkreśla, że produkcja biogazu powinna opierać się na lokalnym modelu gospodarki o obiegu zamkniętym, aby unikać emisji i kosztów związanych z transportem; podkreśla, że żadne wsparcie nie powinno zachęcać do intensyfikacji rolnictwa związanego z chowem zwierząt gospodarskich;

50. zauważa, że dzięki rozwojowi gospodarki o obiegu zamkniętym i biogospodarki może powstać więcej miejsc pracy w produkcji podstawowej, i zaznacza, że biogospodarka wymaga rozwijania nowych umiejętności, nowej wiedzy i nowych dyscyplin lub ich dalszego włączania do programów szkolenia i kształcenia w tym sektorze, aby reagować na przemiany społeczne związane z biogospodarką, wspierać konkurencyjność, wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy, zaspokajając potrzeby tego sektora oraz zapewniać lepsze dostosowanie umiejętności do potrzeb rynku pracy;

Odpany

51. wzywa Komisję do dalszego analizowania emisji metanu z osadów i ścieków oraz do przeprowadzenia w 2022 r. przeglądu dyrektywy w sprawie osadów ściekowych ⁽²²⁾ oraz dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych ⁽²³⁾, który powinien również dotyczyć emisji zanieczyszczeń powietrza i gazów cieplarnianych, w szczególności metanu; ponadto wzywa Komisję do ambitnego działania i zdecydowanego uwzględnienia kwestii emisji metanu w przeglądzie dyrektywy w sprawie składowania odpadów w 2024 r. ⁽²⁴⁾ oraz w nadchodzącym przeglądzie dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych (IED); podkreśla potrzebę wprowadzenia środków wymagających od składowisk wykorzystywania produkowanego przez nie biometanu do chwili, gdy jego wartość opałowa spadnie poniżej możliwej do wykorzystania wartości, a gdy zastosowanie biometanu wyprodukowanego na składowisku nie jest już rentowne, wykorzystywania biooksydacji i innych technologii w miejscach, w których generowane są duże emisje, aby ograniczyć pozostałe emisje metanu; przypomina w związku z tym, że emisje metanu z sektora odpadów wynikają częściowo z wycieków z wytwórni biogazu; wzywa Komisję do opublikowania wytycznych dotyczących najlepszych metod budowy i eksploatacji wytwórni biogazu w celu wyeliminowania wycieków wynikających z niewłaściwej konserwacji, eksploatacji i konstrukcji; przypomina ponadto, że dyrektywa w sprawie emisji przemysłowych skutecznie przyczynia się do ograniczenia zanieczyszczeń z działalności przemysłowej; zwraca jednak uwagę, że składowanie odpadów nie jest objęte żadnym dokumentem referencyjnym dotyczącym najlepszych dostępnych technik (BREF);

⁽²¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt (Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29).

⁽²²⁾ Dyrektywa Rady 86/278/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie ochrony środowiska, w szczególności gleby, w przypadku wykorzystywania osadów ściekowych w rolnictwie (Dz.U. L 181 z 4.7.1986, s. 6).

⁽²³⁾ Dyrektywa Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135 z 30.5.1991, s. 40).

⁽²⁴⁾ Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz.U. L 182 z 16.7.1999, s. 1).

Czwartek, 21 października 2021 r.

52. podkreśla, że składowanie odpadów, znajdujące się na samym dole hierarchii postępowania z odpadami, stanowi najbardziej zanieczyszczający sposób gospodarowania odpadami zarówno pod względem emisji gazów cieplarnianych, jak i innych zanieczyszczeń do powietrza, gleby i wody; wzywa państwa członkowskie, by w pełni przestrzegały obowiązujących wymogów dyrektywy w sprawie składowania odpadów; domaga się jej dostosowania do nadrzędnych zasad planu działania UE dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym, w tym celu na 2016 r., zgodnie z którym do tego czasu ilość składowanych odpadów ulegających biodegradacji miała zostać zredukowana do 35 % lub mniej w porównaniu z poziomem z 1995 r.; wzywa Komisję do opracowania kompleksowej strategii w celu zapewnienia, aby państwa członkowskie, które nie osiągają tego celu, wprowadziły środki i działania naprawcze; wzywa Komisję do wsparcia państw członkowskich w ich dążeniu do odchodzenia od składowania odpadów; wyraża ponadto zaniepokojenie, że w 2017 r. 15 państw członkowskich nie wywiązywało się w pełni z obowiązku ustanowionego w dyrektywie dotyczącego unieszkodliwiania odpadów przed składowaniem; ponawia w związku z tym swój apel zawarty w rezolucji z 10 lutego 2021 r. w sprawie nowego planu działania dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym, aby dostosować dyrektywę w sprawie składowania odpadów do nadrzędnych zasad planu działania dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym i skoncentrować przyszły przegląd odnośnych dyrektyw na zapobieganiu powstawaniu odpadów resztkowych i ograniczeniu ich wytwarzania, a także do ustanowienia wartości docelowej składowania na poziomie 10 % oraz limitu składowania w odniesieniu do kilogramów odpadów na osobę rocznie, tak aby łączny efekt redukcji, ponownego użycia, recyklingu i kompostowania zapewniał najlepsze wyniki środowiskowe, z jednoczesnym minimalizowaniem składowania pozostałości; uważa ponadto, że kluczowym usprawnieniem byłoby zwiększenie solidności metodyki rozliczania emisji gazów cieplarnianych ze składowisk oraz jej zharmonizowanie w całej UE;

53. W związku z powyższym wzywa Komisję do:

- ustanowienia wiążących celów dla odpadów z handlu i odpadów przemysłowych, ponieważ nadal brakuje konkretnych celów w tym zakresie;
- przedstawienia podczas planowanego przeglądu dyrektywy ramowej w sprawie odpadów⁽²⁵⁾ i dyrektywy w sprawie składowania odpadów, który ma mieć miejsce w 2024 r., celów dotyczących ograniczenia wytwarzania odpadów resztkowych;
- dostosowania dyrektywy w sprawie składowania odpadów do ogólnych unijnych celów w zakresie zmiany klimatu i redukcji emisji gazów cieplarnianych, po przeprowadzeniu dogłębnej analizy w celu lepszego uwzględnienia kwestii związanych z gazami cieplarnianymi;
- opracowania dokumentu BREF w sprawie składowania odpadów, zawierającego przepisy dotyczące metanu;

54. wzywa Komisję do monitorowania postępów państw członkowskich w selektywnym zbieraniu bioodpadów, który to przepis ma zostać wdrożony do 2023 r.; przypomina, że zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami państwa członkowskie są prawnie zobowiązane do podjęcia środków zachęcających do recyklingu bioodpadów obejmującego kompostowanie i fermentację bioodpadów, biorąc pod uwagę, że bioodpady są zwykle zbierane i przetwarzane na szczeblu lokalnym; podkreśla w związku z tym, że Komisja powinna wspierać dalszą współpracę między regionami i państwami członkowskimi oraz harmonizację w drodze wymiany najlepszych praktyk;

55. przypomina o celach nowego planu działania dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym odnoszących się do istotnego wzmocnienia obiegu zamkniętego oraz unikania ucieczki emisji gazów cieplarnianych, a w szczególności metanu, z obiegu zamkniętego; uważa, że należy promować prawdziwie zintegrowane gospodarowanie odpadami, aby skutecznie wdrażać hierarchię postępowania z odpadami oraz nadać większy priorytet przetwarzaniu odpadów;

56. podkreśla, że – biorąc pod uwagę cały cykl życia składowisk – procedury zamknięcia i poeksploatacyjnego nadzoru dotyczące komór składowisk są kluczowe dla ograniczania wycieków; wzywa Komisję, by przedstawiła wsparcie dopasowane do warunków każdego państwa członkowskiego w celu zapewnienia pełnego stosowania hierarchii postępowania z odpadami, położenia nacisku na zapobieganie powstawaniu odpadów, osiągnięcia celu dotyczącego segregacji u źródła do 31 grudnia 2023 r. oraz selektywnego zbierania bioodpadów, w tym poprzez zachęcanie do współpracy między sektorami publicznymi i prywatnymi, aby zagwarantować wysoki poziom selektywnego zbierania, recyklingu i odzysku odpadów ulegających biodegradacji, tak aby zapewnić skuteczne odchodzenie od składowania odpadów bez potrzeby przeznaczania unijnego finansowania na spalanie; zwraca uwagę, że zawsze powinna być dostępna opcja wykonalnego przetwarzania biologicznego (takiego jak kompostowanie lub fermentacja beztlenowa); w tym kontekście uznaje potencjał fermentacji beztlenowej odpadów ulegających biodegradacji, który umożliwia produkcję

⁽²⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

Czwartek, 21 października 2021 r.

biometanu; podkreśla, zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami, że spalanie znajduje się dopiero na drugim, najniższym stopniu w hierarchii postępowania z odpadami i przypomina swoje stanowisko w sprawie spalania określone w rezolucji z 10 lutego 2021 r. w sprawie nowego planu działania dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym;

57. podkreśla, że powierzchnie zbiorników są istotnym z globalnego punktu widzenia źródłem emisji gazów cieplarnianych, w tym metanu, głównie ze względu na gromadzenie się osadów w związku ze spiętrzeniem wód, oraz że rozbieranie zapór wodnych może przyczynić się do znacznego ograniczenia emisji ze spiętrzonych wód; wzywa Europejską Agencję Środowiska do gromadzenia informacji na ten temat, aby zapewnić wkład w ocenę potencjalnych środków z zakresu polityki;

o

o o

58. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
